

Tilvejebringelsen af en ny og langt bedre Lov. Men vi har ikke denne Tid, og vi maa derfor indskrænke os til at gennemføre de Beparelser, som den højtærede Minister har foreslaaet, ledsaget af ganske enkelte Forandringer plus de store Forandringer, som Administrationskommissionens Arbejde giver Anledning til.

Vore allerhøjeste Førere har allerede drøftet tidligere Tidens Letsindighed. Derfor skal jeg ikke opholde mig ved disse Tidens Letsindighed, men skal stærkt understrege, at da Landet følte sig i tilsyneladende eller reel Velstand, var det Rigsdagens første Tanke at skabe de bedst mulige Kaar for vore syge, vor gamle og vore Invalider. Den Betænkning, som det ærede Medlem Hr. Stauning glædede sig ved og læste op af, og som nu det ærede Medlem Hr. Borgbjerg læste op af — hvad gør den andet end aande den Humanitet, som paa den Tid besjælede os alle, hele det danske Folk? Venstre gennemførte i sin forrige Regeringsperiode fra 1920 til 1924 under enstemmig Tilslutning fra alle Partiers Side en aarlig Forhøjelse af vore sociale Udgifter paa over 53 Mill. Kr. Grundlaget for Statens Udgifter har nu i allerhøjeste Grad forandret sig. Grundlaget for vort Syn paa vore gamle og paa vore Invalider har ikke forandret sig, og derfor vil jeg stærkt understrege, at ligesom vi i Opgangens Tid alle holdt Fodslag, vil vor Bestræbelse i Udvalget være den ogsaa nu, da de økonomiske Forhold er ganske ændret, paa dette Felt at holde Fodslag. Og jeg ser i saa Henseende et godt Varsel i, at den højtærede Minister som sit første Skridt, gennem en Forstaaelse med alle 4 Partier, har sikret ensartede Grænser for Adgangen til vore Sygekasser.

Jeg sagde, at der ved Invalidelovens Revision var et stort *Men*, et stort Spørgsmaal, som maatte løses, inden vi kunde skride til Revision. Det forekommer mig i og for sig glædeligt, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, var meget svag i sine juridiske Indvendinger mod dette Lovforslag. Han talte om moralske Indvendinger. Moralske Indvendinger er jo noget, man kan tale om ved alle Lovforslag, de er afhængige af den Moral, man selv finder er den rigtige og bedste, og derom kan der diskuteres. Men med Hensyn til det juridiske Grundlag for Loven maa der skabes en fuldstændig Sikkerhed. Den højtærede Sundhedsminister var inde paa Spørgsmaalet, idet han omtalte, at det forekom ham; at hans Forgænger havde begaaet to Fejl, den Gang Invalideloven blev vedtaget. Paa dette Punkt er den højtærede Sundheds-

minister dog uhyre nøjsom, for der er mange, mange Fejl. Derefter sagde den højtærede Sundhedsminister, at „fra en enkelt Side er der yderligere anført, at der skulde være begaaet en tredje Fejl, nemlig den, at Loven skulde være saaledes affattet, at Renten overhovedet ikke kunde nedsættes for de nuværende Rentenydere eller for dem, der har betalt Præmie til denne Rente. Denne Indvending skal jeg ikke komme nærmere ind paa, da jeg anser den for ganske urimelig“. Det staar i Folketingstidende for i Aar Sp. 2381. Det er en Indvending, som ikke kan skydes til Side ved blot at kalde den urimelig. Der er allerede nævnt, at overfor en enkelt Gruppe, alle dem, der har betalt den specielle Invalidpræmie ifølge § 33, 2det Stykke, sker der ingen Forskydning. Men ogsaa med det svage Angreb, som den ærede sidste Taler rettede overfor den juridiske Fortolkning, kan man jo stille sig tilfreds. Dertil kommer, at Invalid retten, som i allerhøjeste Grad har beskæftiget sig med dette Forhold i Praksis, ikke har søgt at komme med nogen Indvending mod en Revision af denne Lov. Og dertil kommer endelig, at man allerede ved Lovens Revision af 29. Marts 1924, om jeg saa maa sige, har godkendt, at man kan revidere denne Lov. Det drejede sig ganske vist om et Indgreb, der i og for sig var naturligt og forklarligt, men det er en Side for sig, Loven af 29. Marts 1924 var i Virkeligheden en Anerkendelse af, at man kunde revidere Invalideloven. Endelig skal jeg i den Betænkning, der blev afgivet i 1921, og som vi gentagende har hørt citere, i denne Sammenhæng kun understrege et ganske enkelt Punktum, hvor der staar: „Skulde Lovgivningsmagten kunne foretage en Nedsættelse af Invalidrentens Beløb, maatte selvfølgelig en tilsvarende Nedsættelse af Forsikringspræmien finde Sted“. Med andre Ord, der er her givet et Varsel-skud om, at en Ændring af Loven kunde finde Sted. Men, jeg er ikke Jurist, jeg skal ikke kunne afgøre, om de hernævnte Foranstaltninger er tilstrækkelige, men jeg føler mig foreløbig tilfreds, og paa det Grundlag skal jeg indlade mig paa en Gennemgang af Lovforslaget, saaledes som det er blevet forelagt af den højtærede Sundhedsminister.

Jeg har allerede om den nuværende Lov sagt, at det er en slet Lov, en syg Lov. Jeg skal indrømme, at den har hjulpet enkelte Invalider ud over økonomiske Vanskeligheder, og den Hjælp er vi fremdeles villige til at yde; men Loven har paa den anden Side givet Anledning til, at Hangen til at